

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Nadejda Toma,
Ion Guzun,

judecînd, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, în privința inculpatului

Vizitiu Emilian Anatolie, născut la 25 aprilie 1975 în s. Sevirova, r-nul Florești, locuitor al mun. Chișinău, str. Iazului, 2/4, ap. 1, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond: 06 iunie 2013 – 06 august 2014,</i>
<i>în instanța de apel: 04 septembrie – 13 noiembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs: 23 februarie – 07 aprilie 2015;</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 august 2014, Vizitiu Emilian a fost condamnat în baza art. 196 alin. (4), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiului lui Furdui I. prejudiciul material de 19.000 euro.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Vizitiu E., în octombrie 2009, fiind în relații bune cu Bundiuc O., în calitate de intermediar a primit spre realizare automobilul de model „BMW X5”, nr. de înmatriculare C VE 070, care aparținea cu drept de proprietate soției acestuia, Bundiuc A., căreia a transmis ca avans suma de 1200 euro.

În noiembrie 2009, Vizitiu E. a convenit cu Furdui I. că acesta va procura contra sumei de 20.000 euro automobilul care aparținea cu drept de proprietate cet. Bundiuc A.

La 07.11.2009, Bundiuc A., în calitate de proprietar al automobilului „BMW X5”, nr. de înmatriculare C VE 070, a perfectat pe numele lui Furdui I. o procură generală autentificată notarial și în aceeași zi automobilul indicat a fost transmis lui Furdui I. Tot pe 07.11.2009, Furdui I. a transmis lui Vizitiu E. suma de 20.000 euro, plata pentru automobilul procurat.

La 30.04.2010, Bundiuc A. a anulat procura eliberată lui Furdui I. și a redobândit în posesie automobilul de model „BMW X 5”, nr. de înmatriculare C VE 070, care a fost reținut de colaboratorii MAI al RM deoarece Vizitiu E. nu a transmis proprietarului integral suma primită de la Furdui I. pentru procurarea automobilului indicat.

Instanța de fond a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că în octombrie 2009 a primit de la Bundiuc O. și Bundiuc A. automobilul „BMW X5”, nr. de înmatriculare C VE 070, pentru a-l vinde cu 20.000 euro, după care le-a transmis lor un avans. În noiembrie 2009, s-a înțeles cu Furdui I. că acesta va cumpăra automobilul cu 20.000 euro. La 07.11.2009, la notar, Bundiuc A. i-a eliberat lui Furdui I. o procură generală pentru automobilul indicat. Tot în aceeași zi el a primit de la Furdui I. 16.000 dolari SUA pentru automobilul indicat. Din suma indicată a transmis lui Bundiuc A. 13.000 dolari SUA, iar 3000 dolari i-a folosit pentru niște afaceri. La notar au fost prezenți Bundiuc A., Furdui I. și încă 2 persoane necunoscute. Peste puțin timp, urgent a plecat din Chișinău cu niște chestiuni și nu a avut posibilitate să-i transmită lui Bundiuc A. restul sumei.

Însă, vinovăția inculpatului este confirmată integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată a declarat că s-a înțeles cu Vizitiu E. să cumpere automobilul de model „BMW X 5” contra 20.000 euro. La 07.11.2009 a transmis lui Vizitiu E. 10.000 euro, iar apoi au mers la notar pentru a primi procură pentru automobil. Au fost prezenți Vizitiu E., Bundiuc A. și prietenii lui Crăciun I. și Cobilaș C. La notar a primit procura semnată de Bundiuc A. și automobilul. Tot în aceeași zi, după ce au ieșit de la notar, a mai transmis lui Vizitiu E. încă 10.000 euro. Peste careva timp automobilul a fost reținut de poliție și restituit lui Bundiuc A. El s-a adresat cu cerere la poliție pentru a-l atrage la răspundere pe Vizitiu E. și restituirea integrală a sumei de 20.000 euro.

Martorul Bundiuc A. a declarat că în octombrie 2009 a transmis lui Vizitiu E. automobilul „BMW X5”, nr. de înmatriculare C VE 070, pentru a-l vinde. Vizitiu E. i-a transmis un avans pentru automobil. La 07.11.2009 a semnat o procură pentru automobil pe numele lui Furdui I. Deoarece, după eliberarea procurii Vizitiu E. a plecat din Chișinău și nu s-a achitat cu ea, s-a adresat cu cerere la poliție și automobilul i-a fost restituit. După, ea l-a vândut altei persoane. La ce preț Vizitiu E. trebuia să vândă automobilul nu cunoaște.

Instanța de apel a concluzionat că este pe deplin confirmat că inculpatul nu a întreprins careva acțiuni care pot fi calificate ca bobîndirea ilicită a bunurilor părții vătămate Furdui I. Automobilul procurat a fost ridicat de la Furdui I. în temeiul cererii lui Bundiuc A., după ce *inculpatul nu i-a transmis integral suma primită de*

la înstrăinarea automobilului, necătînd la faptul că Furdui I. în condiții legitime a procurat automobilul, cu respectarea procedurii stabilite și a achitat suma convenită cu intermediarul.

Instanța a conchis să admită parțial acțiunea civilă, cu excluderea sumei de 1000 euro, transmisă lui Furdui I. la 23.07.2014 de către inculpat, fapt confirmat prin recipisa prezentată.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, conform învinuirii formulate, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că acuzarea privind existența în acțiunile inculpatului a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Codul penal este demonstrată prin:

declarațiile părții vătămate Furdui I., a martorilor Creciun I., Cobîlaș C. că, Vizitiu E. a primit de la Furdui I. suma de 20.000 euro pentru automobilul procurat;

declarațiile martorilor Bundiuc O. și Bundiuc A, că Vizitiu E. a vrut să le cumpere automobilul de model BMW X5, cu nr. de înmatriculare CVE 070, contra 21.500 euro. În scurt timp ultimul a achitat 1200 euro și tot atunci i-a fost transmis automobilul, cheile și documentele. După ce a fost perfectată procura respectivă, Vizitiu E. a dispărut. Poliția a găsit automobilul și l-a restituit lor;

procesul verbal de cercetare a documentelor, prin care se confirmă declarațiile martorilor Furdui I., Bundiuc O., Bundiuc O. și Sajin D. că Bundiuc A. s-a adresat cu cerere către CGP Chișinău privind tragerea răspundere a persoanei care se face vinovată de însușirea automobilului de model „BMW X5”, nr. de înmatriculare CVE 070 prin înșelăciune. Eliberarea de către Bundiuc A. a procurii pe numele lui Furdui I. la 07.11.2009 și anularea acesteia pe 03.05.2010, precum și recipisa de recepționare la 17.05.2010 a automobilului respectiv;

procese verbale de confruntare între Furdui I. și Vizitiu E., conform cărui ultimul s-a obligat să restituie suma prejudiciului cauzat;

Instanța incorect a recalificat acțiunile inculpatului de la prevederile art. 196 alin. (4) din Codul penal, ori partea vătămată indică direct că Vizitiu E. a fost persoana care i-a propus să cumpere acel automobil, înșelîndu-l că automobilul îi aparține lui. De fapt însă, automobilul aparținea familiei Bundiuc acesta fiind înregistrat pe numele lui Bundiuc A.

Ulterior, conform declarațiilor martorilor Bundiuc O. și Bundiuc A., Vizitiu E. a transmis acestora doar suma de 1200 euro pentru achitarea costului automobilului menționat.

Prin urmare, suma de 18.800 euro a fost însușită de către Vizitiu E. și folosită.

Inculpatul nu doar a cauzat prejudiciu lui Furdui I. dar, avînd scop cupidant a trecut efectiv cu titlu gratuit, prin înșelăciune și abuz de încredere, banii lui Furdui I. în proprietatea sa, folosindu-i, adică a săvîrșit infracțiunea de escrocherie.

3.1 A declarat apel și avocatul S. Canțer, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

Apelantul a invocat că în instanța de judecată nu a fost cert dovedit faptul transmiterii de către Furdui I. lui Vizitiu E. a sumei de 20.000 euro, faptul dat fiind declarat doar de către Furdui I., martorii Creciun I. și Cobălaș C., persoane care sunt prieteni cu partea vătămată, declarațiile acestora urmînd a fi apreciate critic.

Nu s-a stabilit că Vizitiu E. a comis o escrocherie, deoarece Furdui I. cunoștea despre faptul că proprietarul automobilului este altă persoană, astfel nu a fost dus în eroare.

La fel lipsește și intenția însușirii mijloacelor financiare. Prin declarațiile martorilor, a părții vătămate, a inculpatului, este dovedit că relațiile dintre aceștia poartă un caracter civil.

Prezenta cauză a fost pornită în urma efectuării urmăririi penale pe o altă cauză penală, pornită în privința colaboratorilor de poliție pe faptul ridicării ilegale a automobilului de la Furdui I. Ultimii ulterior au fost scoși de sub urmărire penală.

În astfel de situație nu există o escrocherie, deoarece chiar și în cazul în care Furdui I. i-a transmis lui Vizitiu E. bani pentru automobil, Bundiuc A. cunoștea despre faptul realizării automobilului dat și ridicării ulterioare de la Furdui I. a automobilului de către colaboratorii de poliție, astfel a existat doar relații contractuale, ceea ce duce la lipsa elementului de înșelăciune sau abuz.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a constatat, lipsa escrocheriei în acțiunile inculpatului din următoarele considerente: Bundiuc A., proprietarul automobilului „BMW X5”, nr. de înmatriculare C VE 070, benevol a transmis automobilul indicat inculpatului pentru realizare, în temeiul înțelegerii încheiate între ei. Aceasta a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, fapt recunoscut de ea. Ulterior, automobilul a fost restituit proprietarului și realizat altei persoane. Furdui I., pînă a procura de la inculpat automobilul de model „BMW X5”, cunoștea că automobilul aparține lui Bundiuc A. cu drept de proprietate și că inculpatul este doar un intermediar. Furdui I. a primit de la proprietar procura notarial confirmată și automobilul, de care a dispus o perioadă de timp.

Astfel, inculpatul nu a întreprins careva acțiuni care pot fi calificate ca dobândire ilicită a bunurilor părții vătămate Furdui I. la procurarea de către acesta a automobilului „BMW X5”. Automobilul procurat a fost ridicat de la Furdui I. în temeiul cererii lui Bundiuc A., după ce inculpatul nu a transmis ei integral suma primită de la înstrăinarea automobilului, ne cătînd la faptul că, *Furdui I. în condiții legitime a procurat automobilul indicat, fără respectarea procedurii stabilite pentru procurarea bunurilor ce depășesc suma de 1000 lei prevăzută la art. 210 Cod civil, deși a achitat suma convenită cu intermediarul.*

Relațiile apărute impunea respectarea obligațiilor patrimoniale întemeiate pe bună credință și încredere dintre vânzător și intermediar pe de o parte și dintre intermediar și cumpărător pe de altă parte.

În urma înstrăinării bunului automobilului „BMW X5” *inculpatul E. Vizitiu a tras anumite foloase necuvenite, foloase care au venit în detrimentul proprietarului A. Bundiuc*, deși ea nu a formulat careva pretenții către E. Vizitiu

dar în mod arbitrar la deposedat pe I. Furdui de bunul pentru care plățiseră intermediarului.

Vizitiu E., prin inacțiunea sa în raport cu vânzătorul, neachitînd suma, primită de la cumpărător prin abuz de încredere a cauzat prejudiciu proprietarului fiind pus în obligativitatea de restituire a bunurilor primite în vederea achitării valorii automobilului, sumei de bani primite de la Furdui I.

La 10.06.2010, partea vătămată Furdui I. a formulat o cerere în cadrul cauzei penale, solicitînd compensarea din contul inculpatului a prejudiciului în sumă de 20.000 euro, cauzat lui prin acțiunile lui Vizitiu E. Instanța corect a constatat că acțiunea civilă a părții vătămate necesar de admis, cu excluderea sumei de 10.000 euro, transmisă lui Furdui I. la 23.07.2014 de către inculpat, fapt care se confirmă prin recipisa prezentată instanței.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că vinovăția inculpatului în comiterea inracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate.

Instanța de apel, menținînd fără modificări sentința, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile părții vătămate, martorilor Creciun I., Cobîlaș C. și Bundiuc O.

Vinovăția inculpatului se mai demonstrează și prin plîngerea părții vătămate din 24.05.2010, prin care solicită tragerea la răspundere penală a lui E. Vizitiu care prin înșălăciune și abuz de încredere i-a însușit automobilul de model „BMW X5”.

Prin procesul verbal de cercetare a documentelor și în special a materialelor perfectate de către colaboratorilor CGP Chișinău prin care se confirma declarațiile martorilor Furdui I., Bundiuc O., Bundiuc O. și Sajin D., eliberarea de către Bundiuc A. a procurii pe numele lui Furdui I. la 07.11.2009 și anularea acesteia la 03.05.2010, recipisa de recepționare de la colaboratorii de poliție la 17.05.2010 de către A. Bundiuc a automobilului, procesul verbal de confruntare între Furdui I. și Vizitiu E., Furdui O. și Vizitiu E., acesta menționînd că se obligă să restituie suma prejudiciului cauzat.

Declarațiile părții vătămate, prin care se dovedește învinuirea adusă lui Vizitiu E., se confirmă prin declarațiile martorilor Furdui O., Creciun I., Cobîlaș C. aceștia indicînd că banii în sumă de 20.000 euro au fost transmiși de către Furdui I. lui Vizitiu E. în scopul achitării ultimului a costului automobilului.

Ulterior, conform declarațiilor martorilor Bundiuc O. și Bundiuc A., Vizitiu E. a transmis acestora doar suma de 1200 euro pentru achitarea costului automobilului menționat.

Prin urmare, suma 18.800 euro a fost însușită de către Vizitiu E. și folosită.

Inculpatul nu doar a cauzat prejudiciu lui Furdui I. dar, avînd scop cupidant a trecut efectiv cu titlu gratuit, prin înșălăciune și abuz de încredere, banii lui Furdui I. în proprietatea sa, folosindu-i, adică a săvîrșit infracțiunea de escrocherie ci nu cea de cauzare de daune materiale prin înșălăciune sau abuz de încredere.

Instanța de apel a emis hotărîrea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și

multaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării de stat și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Furdui I. i-a transmis banii pentru automobil Vizitiu E. nu printr-o tranzacție de vânzare-cumpărare cum indica instanța de apel, ci transmite automobilul prin procură, Furdui I. nedevenind proprietar chiar și după transmiterea banilor în sumă totală de 20.000 euro, deși a fost înțelegere că automobilul să-l procure.

Instanța de fond, în partea descriptivă a sentinței consideră prin indicarea precum că, „Bundiuc A. a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, deși în aceeași parte a sentinței la descrierea declarațiilor acesteia indică doar că Vizitiu i-a transmis un avans pentru automobil. Această considerare a fost preluată de către instanța de apel, deși probele și declarațiile indică contrar celor constatate de către instanțele de judecată.

Instanța de apel, menținând sentința instanței de fond în partea reîncaadrării acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin. (5) la art.196 alin.(4) Cod penal nu a examinat sub toate aspectele probele administrate.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 101 alin. (1), 325 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1) - 4), 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se

întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul cînd o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeiurile pentru aceasta, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

a) nu a indicat învinuirea pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată pe marginea învinuirii formulate, adică în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu indicarea motivelor pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării, în special a declarațiilor părții vătămate Furdui I. și a martorilor Creciun I., Cobîlaș C., Bundiuc O. și Bundiuc A.

Nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu;

b) condamnînd inculpatul în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, în raport cu elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate - cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Or, instanța, menționînd divergent că: *“inculpatul nu i-a transmis integral suma primită de la înstrăinarea automobilului... a încasa din contul lui Vizitiu E. în beneficiului părții vătămate Furdui I. prejudiciul material de 19.000 euro...”*, adică relevînd elemente ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, și constatînd neîntemeiat, fără fondarea concluziei pe un cadru legal în acest sens, că: *“... Furdui I. în condiții legitime a procurat automobilul, cu respectarea procedurii stabilite...”*, nu a indicat, deci nici constatat ce a făcut inculpatul cu suma de bani primită de la partea vătămată și netransmisă proprietarului automobilului vîndut, inclusiv în vederea confirmării că fapta lui nu ar constitui o însușire (*pct. 2 din decizie*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legii și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rînd, conform art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cît și a jurisprudenței naționale, instanța de apel este obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de

fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel, întrucât asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Instanța de apel nu a respectat aceste prescripții de drept, deoarece, potrivit părții descriptive a deciziei contestate:

a) nu a reacționat în nici un fel asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai, acestea fiind valabile, astfel, și pentru instanța de apel.

Nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării, în special a declarațiilor părții vătămate Furdui I. și a martorilor Creciun I., Cobîlaș C., Bundiuc O. și Bundiuc A.

Nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu;

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv celor reproduse în pct. 3 din prezenta decizie și repetate în recursul ordinar (*pct. 3-5 din decizie*);

c) menținând neîntemeiat condamnarea inculpatului în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, a constatat absolut divergent, inclusiv cu indicarea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, incriminate inculpatului prin rechizitoriu, că: „...inculpatul E. Vizitiu a tras anumite foloase necuvenite, foloase care au venit în detrimentul proprietarului A. Bundiuc... , în mod arbitrar la deposedat pe I. Furdui de bunul pentru care plățiseră intermediarului..., prin abuz de încredere a cauzat prejudiciu proprietarului..., partea vătămată Furdui I. a formulat o cerere în cadrul cauzei penale, solicitând compensarea din contul inculpatului a prejudiciului în sumă de 20.000 euro, cauzat lui prin acțiunile lui Vizitiu E. Instanța corect a constatat că acțiunea civilă a părții vătămate necesar de admis...” (*pct. 4 din decizie*).

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că, prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu circumstanțele imputate inculpatului prin rechizitoriu, iar instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate supra denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate în rechizitoriu.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Dat fiind că încălcările, comise de ambele instanțe, a normelor procedurale specificate constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, în privința inculpatului Vizitiu Emilian Anatolie și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 28 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Nadejda Toma

Ion Guzun